

Editorial

Revista
de
Girona

Quan la història és soterrada

Si portem aquest fet aparentment menor a la pàgina editorial és per la seva categoria de símbol: la sèquia Monar, veritable cinquè riu de Girona, que travessa la ciutat d'oest a est, ha vist desaparèixer els últims trams que encara presentava a cel obert i s'ha fet invisible al llarg de tot el curs urbà, vençuda per la prepotència dels edificadors i per la insensibilitat dels urbanistes. La sèquia encara compleix la seva funció, però ho ha de fer d'amagatotis, per no molestar els promotors immobiliaris i els dissenyadors de les noves àrees urbanes.

La sèquia Monar, peça clau de la història de Girona, ja és esmentada en escriptures notariales del segle XI. El seu destí inicial era hortícola i després es va reconver- tir per a altres usos; primer regava els camps i després feia moure els molins fari- ners. En els seus marges va començar la industrialització de Girona; al llarg del seu traçat es van instal·lar les factories de paper i de teixits que des de Salt, seguint el curs de l'aigua, arribaven fins al Mercadal. Ara la sèquia omple d'aigua del Ter el llit exsangüe de l'Onyar i permet que, en el seu últim tram, el riu sigui el mirall de la ciutat.

Ningú no ha volgut pensar mai en les possibilitats decoratives, lúdiques i ecològi- ques d'un canal al bell mig de Girona. L'obsessió ha estat sempre la de tapar la sèquia per bastir-hi al damunt edificis i carrers. Aquesta operació, que ha tingut fases tímides i altres de descarades, ha culminat amb la remodelació actual del sector de la Rodona, on la sèquia oferia la seva imatge més idíl·lica i pura. Aques- ta aigua que havia alimentat el progrés ha acabat engolida pel fals progrés. Amb la sèquia Monar, és la història la que ha estat soterrada. La sèquia explicava una època, unes formes de treball, una manera de viure. Però aquí, com a tants altres llocs –i per això podem parlar de símbol–, els vestigis del passat desapareixen a mans d'un present cada vegada més uniforme i més despersonalitzat.

PRESENTACIONS: Ens hem acostumat a fer presentacions públiques de la Revista en llocs vinculats a la temàtica de cada núme- ro, i hem rebut una bona acollida per part del públic, diferent a cada lloc i en cada ocasió. El número 204, sobre el mercat de treball, va ser presentat en el marc universitari de l'edifici Mercadal; el 205, sobre els Jocs Florals, en l'ambient literari de la Llibreria 22; el 206, sobre l'Alta Garrotxa, en una trobada multitudinària a Oix, i el 207, sobre cuines i restaurants, a l'Ajuntament de Sils, en presència de les populars cuineres que han donat fama a la població.